

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **H., s.r.o.**, X., IČO: X., zast. JUDr. M., advokátkou so sídlom: T. proti žalovanému: **1/ S., a.s.**, C., IČO: X., **2/ JUDr. O.**, Z., správca konkurznej podstaty úpadcu O., a.s. v konkurze, B., IČO: X., zast. JUDr. V., R., **o zaplatenie 281 854 351,-- Sk s prísl.**, na odvolanie žalovaného v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. júna 2007, č.k. 7Cbi 238/06-251, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 4. júna 2007, č.k. 7Cbi 238/06-251 sa **m e n í** tak, že žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 1/ trovy konania vo výške 6 219 202,70,-- Sk a žalovanému 2/ trovy konania vo výške 1 000 000,-- Sk.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 4. júna 2007, č.k. 7Cbi 238/06-251 zaviazal žalovaných v 1/ a 2/ rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne pohľadávku proti podstate vo výške 281 854 351,-- Sk s 9,5% úrokom z omeškania p.a. od 29. januára 2007 do zaplataenia s tým, že splnením povinnosti jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného v rozsahu poskytnutého plnenia.

V zostávajúcej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

Prvostupňový súd o trovách konania rozhodol tak, že žalovaným v 1/ a 2/ rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne na účet zástupcu trovy konania vo výške 1 000 000,-- Sk titulom náhrady súdneho poplatku 3 891 037,50,-- Sk s 19% DPH titulom náhrady trov právneho zastúpenia a 1 246,-- Sk titulom náhrady režijných výdavkov.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou z 28. decembra 2006 sa voči žalovaným domáhal zaplataenia istiny 281 854 351,-- Sk s prísl., vrátane trov konania, a to spoločne a nerozdielne.

Súd prvého stupňa uznesením zo 14. mája 2007 pripustil zmenu petitu tak, že žalobca žiadal uložiť žalovanému v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi pohľadávku proti podstate vo výške 281 854 351,-- Sk so 14% úrokom z omeškania ročne od 29. januára 2007 do zaplataenia.

Svoj právny nárok žalobca uplatnil z titulu náhrady škody.

Žalovaný v 1/ rade navrhol žalobu zamietnuť, keďže žalobca nepreukázal vznik žiadneho z atribútov preukazujúcich zodpovednosť za škodu. Poprel reálny vznik škody, zavinenie zo strany žalovaného v 1/ rade, ako aj neexistenciu protiprávneho konania žalovaného v 1/ rade a neexistenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Podľa názoru žalovaného v 1/ rade žalobca opiera svoj právny nárok o zmluvu, ktorú uzatvoril so spoločnosťou D., s.r.o., ktorá podľa názoru žalovaného v 1/ rade nezakladá reálny a súdom vymožitelný právny nárok.

Predchádzajúci správca konkurznej podstaty - žalovaný v 2/ rade navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu, keďže nevidí žiadne porušenie svojich povinností ako správcu v čase speňažovania majetku podstaty.

Novoustanovený správca konkurznej podstaty uviedol, že otázka posúdenia oprávnenosti uplatneného nároku na náhradu škody je posúdením právnych otázok naplnenia všetkých predpokladov pre vznik škody.

Prvostupňový súd konštatoval, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 1K 299/98 z 18. februára 1999 tento vyhlásil konkurz na majetok O., a.s., T. a za správcu konkurznej podstaty (ďalej len SKP) bol ustanovený Ing. P.. Uznesením Krajského súdu

v Bratislave z 19. apríla 2007, č.k. 1K 299/98-1130
bol ustanovený nový správca JUDr. O., Bratislava a odvolaný bol Ing. P..

SKP dňa 1. februára 2000 vydal podmienky výberového konania na predaj majetku konkurznej podstaty úpadcu a 4. mája prebehlo otváranie obálok.

V druhom kole podmienky výberového konania splnila spoločnosť H., s.r.o. (žalobca).

Preto SKP uzatvoril so žalobcom 26. júla 2000 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľností, zapísaných na LV č. X., k.ú. T., LV č. X., k.ú. Z. a časť nehnuteľností zapísaných na LV č. X., k.ú. I., pričom vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu bol povolený Katastrálnym úradom v T. 18. septembra 2000.

Dňa 3. októbra 2000 žalobca uzatvoril so žalovaným v 2/ rade kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol prevod ostatných nehnuteľností zapísaných na LV č.X., k.ú. I.. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu bol povolený 20. októbra 2000.

Žalobca 17. júla 2000 uzatvoril so spoločnosťou D., s.r.o. T. Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, na základe ktorej sa zmluvné strany zaviazali uzatvoriť najneskôr do 31. marca 2001 Kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude prevod vlastníctva k hnutel'ným aj nehnuteľným veciam, špecifikovaným pod písmenom A a B zmluvy, pričom kúpna cena nehnuteľností predstavovala 280 000 000,-- Sk a kúpna cena hnutel'ných vecí bola dohodnutá na sumu 70 000 000,-- Sk.

Dodatkom č. 1 k Zmluve o budúcej zmluve zo 17. júla 2000, ktorú účastníci uzatvorili 11. augusta 2000, sa rozšíril predmet predaja nehnuteľného majetku, ako aj zmena kúpnej ceny, a to na 300 000 000,-- Sk.

Dodatkom č. 2 z 27. februára 2002 si zmluvné strany dohodli termín uzatvorenia Kúpnej zmluvy na 31. marca 2003 s podmienkou, že do tejto doby dôjde k právoplatnému skončeniu sporu vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 54Cbi 21/01, spočívajúcom v zamietnutí žaloby. V Dodatku č. 2 bolo ďalej dohodnuté, že ak do 31. marca 2002 bude predmetný spor ukončený, kúpna cena zostáva 300 000 000,-- Sk, ak by došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy po 31. marci 2002, najneskôr do 31. marca 2003, kúpna cena nehnuteľností sa zníži na 280 000 000,-- Sk a kúpna cena hnutel'ností sa zníži na 50 000 000,-- Sk.

Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave 12. januára 2001 sa domáhal právny predchodca žalovaného v 1/ rade určenia, že výberové konanie na predaj majetku O., a.s. T., uskutočneného na Krajskom súde v Bratislave 4. mája 2000 (druhé kolo predaja hnutel'ného a nehnuteľného majetku) je neplatné, ďalej určenia, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 1/ rade ako predávajúcim a žalovaným v 3/ rade

ako kupujúcim z 26. júla 2000 s vkladom vlastníckeho práva na meno kupujúceho do katastra nehnuteľností pod V X. z 18. septembra 2000, vykonaným OÚ v T., odbor katastrálny, je neplatná a určenia, že kúpna zmluva uzatvorená medzi žalovaným v 2/ rade ako predávajúcim a žalovaným v 3/ rade ako kupujúcim z 3. októbra 2000 s vkladom vlastníckeho práva na meno kupujúceho do katastra nehnuteľností pod V 3215/00 z 20. októbra 2000, vykonaným OÚ T., odbor katastrálny, je neplatná.

Krajský súd v Bratislave rozhodnutím č.k. 54Cbi 21/01-116 zo 16. decembra 2003 žalobu zamietol.

Najvyšší súd SR uznesením, sp. zn. 1Obo 97/2004 dňa 9. septembra 2005 rozhodol o odvolaní žalovaného v 1/ rade tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Dňa 12. septembra 2006 dozorná rada žalobcu v spore, sp.zn. 54Cbi 21/01, schválila návrh na uzatvorenie mimosúdnej dohody medzi účastníkmi tohto sporu.

Dohodu o urovaní z 28. septembra 2006 uzatvorili S., a.s. Bratislava a správca konkurznej podstaty úpadcu O., a.s. v konkurze, T. formou Notárskej zápisnice č. N 114/2006, Nz 37682/2006 a NCR1s 37566/2006 (žalobca a žalovaný v 1/ rade), ktorou sa žalobca zaviazal zobrať žalobu na začatie konania o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu späť (sp.zn. 54Cbi 21/01) za podmienky, že do 10 dní od uzatvorenia tejto dohody žalovaný v 2/ rade (SKP) zaplatí žalobcovi istinu vo výške 118 999 982,-- Sk ako pohľadávku proti podstate, pričom SKP sa zaviazal urobiť písomné podanie na konkurzný súd, ktoré bude podkladom pre vydanie opatrenia podľa ust. § 666 ZKV na vyplatenie výťažku z predaja založeného majetku, pričom sa súčasne zaviazal, že celkový výťažok v prospech S., a.s. nebude nižší ako 380 500 000,-- Sk.

Túto dohodu podpísali SKP - Ing. P., S., a.s. a spoločnosť H., s.r.o.

Žalobca - S., a.s. vzal žalobu 4. októbra 2006 späť.

Konanie vedené pod sp.zn. 54Cbi 21/01 bolo uznesením 18. októbra 2006 zastavené, pričom nadobudlo právoplatnosť 13. novembra 2006.

Žalobca je názoru, že svoj majetok - hnutel'né a nehnuteľné veci, mohol reálne odpredať budúcemu kupujúcemu - spoločnosti D., s.r.o. za sumu 370 000 000,-- Sk za predpokladu, že by došlo k uzatvoreniu riadnej kúpnej zmluvy do 31. marca 2002. V prípade uzatvorenia riadnej kúpnej zmluvy v zmysle dodatku č. 2 do 31. marca 2003, by došlo k predaju majetku za 300 000 000,-- Sk.

Keďže k 31. marcu 2003 nedošlo k ukončeniu sporu vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 54Cbi 21/01, žalobca nemohol predat' hnutel'né a nehnuteľné veci v zmysle Zmluvy o budúcej zmluve spoločnosti D., s.r.o., a preto následne uzatvoril zmluvy o predaji tohto majetku so spoločnosťou S., a.s. dňa 16. apríla 2004 nehnuteľnosti v cene 49 715 000,-- Sk a so spoločnosťou O., s.r.o. T. dňa 26. augusta 2003 v sume 11 468 249,20,- - Sk (nehnuteľnosti) a hnutel'né veci v sume 10 791 200,-- Sk.

Dňa 6. decembra 2002 žalobca uzatvoril Zmluvu o predaji nehnuteľnosti so spoločnosťou L., v.o.s. Bratislava za cenu 16 171 200,-- Sk.

Žalobca za predaný hnutel'ný a nehnuteľný majetok získal 88 145 649,-- Sk.

V prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy na tento hnutel'ný a nehnuteľný majetok v súlade so Zmluvou o budúcej zmluve so spoločnosťou D., s.r.o. bol by dosiahol zisk 281 854 351,-- Sk. Túto sumu preto žalobou žiada žalobca zaplatiť od žalovaných spoločne a nerozdielne.

Škoda podľa názoru žalobcu predstavuje ušlý zisk - rozdiel medzi kúpnu cenou, za ktorú mal žalobca možnosť predmetný majetok odpredať spoločnosti D., s.r.o. a kúpnu cenou, ktorú žalobca reálnym predajom majetku získal.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie, pričom náhradu škody posudzoval podľa Občianskeho zákonníka.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinením.

Prvostupňový súd naplnenie vyššie citovaných predpokladov zodpovednosti za škodu žalovaného v 1/ rade vidí v skutočnosti, že jeho právny predchodca podal 12. januára 2001 na Krajský súd v Bratislave žalobu vedenú pod sp.zn. 54Cbi 21/01 bez toho, aby relevantným spôsobom preukázal naliehavý právny záujem na podanie žaloby.

Podaním takéhoto návrhu došlo k zásahu do vlastníckeho práva žalobcu, v dôsledku čoho sa tento dostal do právnej neistoty, keď jeho dispozícia s majetkom, resp. možnosť disponovať so svojim vlastníckym právom, bola oslabená.

Z tohto dôvodu preto žalobcovi vznikla ujma v podobe ušlého zisku z nezrealizovaného obchodu.

Podanie žaloby o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu nemožno hodnotiť ako protiprávne konanie.

V tomto prípade však išlo o bránenie práva, ktoré bolo zrejme bezúspešné a v celom konaní žalovaný v 1/ rade nepreukázal relevantný právny záujem na podaní takejto žaloby.

Žalovaný v 1/ rade zotrval v procesnom postavení žalobcu, nezvolil možnosť ukončiť súdne konanie vedené proti žalobcovi skôr a v konečnom dôsledku zobral žalobu späť až 4. októbra 2006.

Preto nie je rozhodujúce, či subjekt vedel, že porušuje právnu povinnosť, resp. či ju chcel alebo nechcel porušiť. Zavinenie nie je pojmovým znakom protiprávneho úkonu. Keď neexistuje právna norma ukladajúca určité chovanie, je s ohľadom na všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 protiprávnym každý úkon, činnosť alebo nečinnosť, pri ktorej si dotknutý subjekt nepočínal tak starostlivo, aby nedošlo ku škode na majetku.

Podľa § 415 OZ je každý povinný zachovávať taký stupeň starostlivosti, ktorý je spôsobilý zabrániť či aspoň čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd.

Ďalším predpokladom všeobecnej občiansko-právnej zodpovednosti za škodu je vznik či existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením či opomenutím nejakej právnej povinnosti a škodou.

Súd prvého stupňa mal za evidentný kauzálny nexus medzi konaním žalovaného v 1/ rade a vznikom škody - ušlého zisku v prípade žalobcu. Zotrvanie žalovaného v 1/ rade v spomínanom súdnom konaní spôsobilo stav právnej neistoty žalobcu, v ktorej tento bol v období 5 rokov.

Súd prvého stupňa konštatoval, že reálnosť zmluvného vzťahu so spoločnosťou D., s.r.o. a žalobcom bola preukázaná originálom zmluvy, ktorú mala spoločnosť D., s.r.o. uzatvorenú so svojim zahraničným investorom A. so sídlom: T.. Podľa tejto zmluvy spoločnosť D., s.r.o. bude nadobúdať v Slovenskej republike nehnuteľnosti, a to až do výšky 500 000 000,-- Sk.

Prvostupňový súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že právny úrok žalobcu v časti istiny je dôvodný, a preto žalobe vyhovel.

V prípade uplatneného úroku z omeškania prvostupňový súd priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa § 517 Obč. zák., keďže celý vzťah súd prvého stupňa posudzoval podľa Občianskeho zákonníka.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal ich náhradu úspešnému účastníkovi - žalobcovi.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 1/ i 2/ rade.

Žalovaný v 2/ rade v odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 4. júna 2007, č.k. 7Cbi 238/06-251 zmenil tak, že po preskúmaní rozsahu účasti žalovaných na vzniknutej škode zaviazá žalovaných na náhradu škody len podľa

skutočnej miery účasti na spôsobení škody podľa § 438 ods. 2 OZ a súčasne, aby v tomto pomere rozhodol aj o trovách konania.

Žalovaný v 1/ rade odvolaním napadol rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bolo žalobe vyhovené.

Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu voči žalovanému v 1/ rade v celom rozsahu zamietne a uloží žalobcovi povinnosť nahradiť mu trovy prvostupňového i odvolacieho konania z týchto dôvodov:

- a) súd prvého stupňa podľa názoru žalovaného v 1/ rade nebol vecne príslušný rozhodnúť o žalobe. Spor medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade o náhradu škody nemá žiadny súvis s konkurzným konaním na majetok O., a.s., začatým pred 31. decembrom 2005 a nie je týmto konkurzom vyvolený.
- b) v konaní neboli preukázané nevyhnutné predpoklady potrebné na vznik zodpovednosti žalovaného v 1/ rade za škodu, keďže neexistuje protiprávne konanie žalovaného v 1/ rade, ani vznik škody na strane žalobcu a neexistuje súčinná súvislosť medzi konaním žalovaného v 1/ rade a škodou. Rovnako neexistuje zavinenie žalovaného v 1/ rade.

Žalovaný v 1/ rade poukázal na uzatvorenú Dohodu o urovnaní s bývalým SKP O., a.s., ktorou si nezlepšil postavenie konkurzného veriteľa.

Ďalej žalovaný v 1/ rade poukázal aj na dokazovanie vykonané výsluchom svedkov a účastníkov konania, ktorým sa prvostupňový súd vôbec nevenoval a žiadnym spôsobom ich vo vzťahu k predmetu konania nevyhodnotil (výsluch konateľa žalobcu Ing. P., svedka R., Ing. D. - konateľa spoločnosti D., s.r.o.).

Žalobca sa písomne nevyjadril k odvolaniam žalovaného v 1/ a 2/ rade a uviedol, že zotrváva názor, že predmetný spor je sporom vyvolaným konkurzom. Zotrval na tom, že žalovaný 2/ sa na škode podieľal rovnakou mierou ako žalovaný 1/, a preto sú žalovaní povinní ju nahradiť spoločne nerozdielne.

Preto navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Žalovaný v 2/ rade sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného 1/ a uviedol, že sa domnieva, že ak by konaním alebo opomenutím žalovaný 1/ neporušil povinnosť predchádzať škodám tým, že pokračoval v súdnom konaní o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou SKP predal majetok z konkurznej podstaty žalobcovi, konanie žalovaného 2/ - SKP pri uzatvorení tejto kúpnej zmluvy ako prezentovaný dôvod tohto sporu, by bolo irelevantné a bez príčinnej súvislosti k uplatnenej škode.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného v 1/ a 2/ rade podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. s nariadením pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. po uplynutí dvojtýždňovej lehoty, keďže účastníci konania požiadali o odročenie pojednávania za účelom uzatvorenia mimosúdnej dohody. K uzatvoreniu mimosúdnej dohody nedošlo, účastníci konania požiadali o prerušenie konania podľa § 110 O.s.p.

Tejto žiadosti odvolací súd uznesením, sp.zn. 6Obo 169/2007 dňa 16. októbra 2008 nevyhovel, i s poukazom na priebežnú správu žalovaného 2/ - SKP JUDr. O. z 29. februára 2008, z ktorej vyplýva, že predloženiu konečnej správy konkurzu vedenom na majetok úpadcu O., a.s., T. bráni prebiehajúci spor vedený na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 7Cbi 238/06, teraz na Najvyššom súde SR, vedený pod sp. zn. 6Obo 169/2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po prejednaní odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. dospel k názoru, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zrušenie, a preto konštatoval, že odvolaniu žalovaného je treba vyhovieť.

Súd prvého stupňa dňa 14. mája 2007 uznesením pripustil zmenu petitu tak, že tento znie:

Súd ukladá žalovanému v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi pohľadávku proti podstate vo výške 281 854 351,-- Sk s úrokom z omeškania od 29. decembra 2006 do zaplatenia, ročne.

Prvostupňový súd v zmysle takto upraveného petitu žalobcu aj rozhodol, pričom na zaplatenie pohľadávky proti podstate zaviazal žalovaného 1/ - konkurzného veriteľa a žalovaného v 2/ rade - správcu konkurznej podstaty.

Súd prvého stupňa teda uplatnenú pohľadávku žalobcom mal za pohľadávku proti podstate.

Podľa zák. č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a sú splatné v priebehu konkurzu, pohľadávky - pracovné nároky, ktoré vznikli a sú splatné tri mesiace pred vyhlásením konkurzu a v priebehu konkurzu (§ 31 ods. 3 ZKV).

Podľa ust. § 31 ods. 5 ZKV - pohľadávky proti podstate treba uplatniť u správcu.

Tieto pohľadávky sa nikdy nepreskúmajú na prieskumnom pojednávaní a SKP ich môže uspokojiť v priebehu konkurzného konania kedykoľvek, pokiaľ mu to stav peňažných prostriedkov dovoľuje. Pokiaľ správca konkurznej podstaty odmietne pohľadávku proti

podstate uznať, môže sa konkurzný veriteľ domáhať žalobou podanou voči správcovi zaplatenia svojej spornej pohľadávky v samostatnom konaní.

Z predložených dôkazov žalobcu odvolací súd konštatoval, že napriek žalobe žalobcu, ktorou žiada, aby súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť mu pohľadávku proti podstate, neexistuje dôkaz o tom, že túto pohľadávku si uplatnil ako pohľadávku proti podstate voči správcovi konkurznej podstaty - žalovanému v 2/ rade v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1K 299/98.

Teda, ak žalobca uplatnil svoju pohľadávku vo výške 281 854 351,-- Sk s prísl. ako pohľadávku proti podstate voči žalovanému v 2/ rade - správcovi konkurznej podstaty, tak takýto postup je v zmysle zák. č. 328/1991 Zb. v platnom znení možný, za splnenia podmienok uvedených v ust. § 31 ZKV.

Žaloba uplatnená žalobcom s jeho nárokom na zaplatenie pohľadávky proti podstate voči žalovanému v 1/ rade je žalobou, ktorá nemôže smerovať voči konkurznému veriteľovi, ktorým žalovaný v 1/ rade je, pretože tento nedisponuje konkurznou podstatou, resp. výťažkom z predaja konkurznej podstaty. Pohľadávku proti podstate je možné uspokojiť len z konkurznej podstaty, a preto zaviazat' žalovaného v 1/ rade na zaplatenie pohľadávky proti podstate žalobcovi je právne nemožné.

Odvolací súd ďalej poukazuje na Notársku zápisnicu N 112/2006, Nz 37649/2006, NCR1s/2006 z 28. septembra 2006, ktorou bola spísaná Dohoda o urovnaní medzi žalovaným 1/ a žalobcom (č.l. 139), bod 2.4, podľa ktorého účastníci tejto Dohody vyhlásili, že po splnení vyššie ustanovených bodov Dohody budú ich akékoľvek vzájomné právne a finančné nároky urovnané a nebudú si ďalej uplatňovať žiadne iné nároky.

Žalobca sa Dohody o urovnaní nedržal a v rozpore s vyššie cit. bod 2.4. Dohody podal žalobu aj voči žalovanému v 1/ rade.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 54Cbi 21/01-116 zo 16. decembra 2003, ktorým bola žaloba žalobcu S., a.s. o určenie neplatnosti právneho úkonu - speňažovania vecí patriacich do konkurznej podstaty a o určenie neplatnosti zmlúv, zamietnutá z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu. Vyššie citovaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol na odvolanie žalobcu a žalovaných v 1/ až 3/ rade uznesením Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 1Obo 97/2004 dňa 9. septembra 2005 (č.l. 33) zrušený, keď tento sa nestotožnil s právnym názorom prvostupňového súdu o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu zo strany žalobcu. Preto konštatovanie prvostupňového súdu, že v prípade sporu, vedeného na Krajskom súde v Bratislave, sp.zn. 54Cbi 21/01, išlo o bránenie práva,

ktoré bolo zrejme bezúspešné a v celom konaní žalovaný v 1/ rade nepreukázal žiadny relevantný právny záujem a podanie takejto žaloby mu neprináležalo. Je v rozpore so závermi Najvyššieho súdu SR vyslovenými v uznesení sp.zn. 1Obo 97/2004 z 9. septembra 2005.

Vyhodnotiť podanie žaloby ako protiprávne konanie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, a to čl. 46 ods. 1, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Ak žalovaný v 1/ rade v postavení žalobcu v konaní na Krajskom súde v Bratislave, vedenom pod sp.zn. 54Cbi 21/01, sa domáhal zákonom ustanoveným spôsobom, t.j. podaním žaloby svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, realizoval tak základné právo zaručené mu Ústavou SR. Preto realizáciu práva zaručujúceho Ústavu nemožno hodnotiť ako „zrejme bezúspešné“ a následné vyhodnotenie podania žaloby a nevzatie žaloby späť ako konanie nezabraňujúce, resp. neobmedzujúce vzniku rizika škôd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konštatoval, že názor súdu prvého stupňa, spočívajúci v hodnotení podania žaloby žalovaným 1/ (sp.zn. 54Cbi 21/01) na Krajskom súde v Bratislave ako protiprávny úkon podľa ust. § 415 OZ je v rozpore s Ústavou SR čl. 46 ods. 1. Takéto chápanie protiprávneho úkonu by znamenalo, že všetci tí, ktorí podajú žalobu a budú neúspešní, konali protiprávne. Rovnako ako i žalobcovia, ktorí svoje žaloby vzali späť. Takéto ponímanie protiprávneho úkonu je v hrubom rozpore so základným právom zaručeným Ústavou SR.

Tvrdenie žalobcu, že v dôsledku súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 54Cbi 21/01 bol obmedzený v nakladaní s hnutel'ným a nehnuteľným majetkom, kúpeným z konkurznej podstaty úpadcu O., a.s. T., v konaní nebolo preukázané.

Žalobca ako vlastník nehnuteľností nebol blokovaný na liste vlastníctva, mohol s nimi voľne nakladať, čo i robil. Odvolací súd poukazuje na listy vlastníctva, na ktorých figuroval bez obmedzenia ako vlastník.

Taktiež poukazuje na skutočnosť, že žalobca kúpnu zmluvou zo 6. decembra 2002 predal kupujúcemu - spoločnosti L., v.o.s. Bratislava nehnuteľnosť a 16. apríla 2004 predal nehnuteľnosti spoločnosti S., a.s., a to napriek tomu, že žalovaný v 1/ rade podal žalobu o určenie neplatnosti výberového konania už dňa 10. januára 2001.

Odvolací súd je názoru, že žalobcovi nič nebránilo voľne, bez obmedzení, nakladať so svojim hnutel'ným a nehnuteľným majetkom, získaným z konkurznej podstaty úpadcu O., a.s. T..

Žalobca uzatvoril so žalovaným 2/ kúpnu zmluvu 26. júla 2000 na nehnuteľné veci a dňa 3. októbra 2000 taktiež na nehnuteľné veci.

Dňa 17. júla 2000, teda 9 dní pred uzatvorením kúpnej zmluvy, uzatvorenej medzi žalobcom a O., a.s. T. (č.l. 48-59), žalobca, aj keď nebol ešte vlastníkom nehnuteľností, uzatvoril Zmluvu o uzatvorení budúcej Kúpnej zmluvy (č.l. 87-100), v ktorej sa žalobca, ak sa stane vlastníkom majetku úpadcu O., a.s. T., zaväzuje uzatvoriť kúpnu zmluvu s budúcim kupujúcim D., s.r.o. T. do 31. marca 2001.

Dodatkom č. 1 z 11. augusta 2000 doplnili Zmluvu o uzatvorení budúcej kúpnej zmluve zo 17. júla 2000 a dodatkom č. 2 k tejto zmluve z 27. februára 2001 sa zaviazali uzatvoriť najneskôr do 31. marca 2003 kúpnu zmluvu.

Teda žalobca sa zaviazal dodatkom č. 2, že uzatvorí kúpnu zmluvu na nehnuteľnosti a hnutel'né veci, špecifikované v Zmluve o budúcej kúpnej zmluve, pričom žalovaný v 1/ rade ako žalobca podal 10. januára 2001 žalobu vedenú na Krajskom súde v Bratislave, vedenú pod sp.zn. 54Cbi 21/01. Žalobca H., s.r.o. po podaní žaloby, t.j. 27. februára 2001, uzatvoril dodatok č. 2, ktorým si dohodli termín uzatvorenia Kúpnej zmluvy.

Vedenie konania na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 54Cbi 21/01 nebránilo žalobcovi predávať nehnuteľný majetok (firme v.o.s. L. a spoločnosti S., a.s.) napriek tomu, že sa písomne budúcemu kupujúcemu D., s.r.o. zaviazal predat' i nehnuteľnosti, ktoré uviedol v podaní v.o.s. L. a a.s. S..

Podľa názoru odvolacieho súdu zo strany žalobcu došlo pri uzatváraní Zmluvy o budúcej kúpnej zmluvy k úkonu, ktorý nemyslel vážne, čo je jednou z náležitostí vyžadovaných pre platnosť takéhoto úkonu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým boli žalovaný v 1/ a 2/ rade zaviazaní zaplatiť žalobcovi pohľadávku proti podstate vo výške 281 854 351,-- Sk s 9,5% úrokom z omeškania od 29. januára 2007 do zaplatenia a trovy konania, a to spoločne a nerozdielne, zmenil podľa ust. § 220 O.s.p. tak, že žalobu zamietol, keďže vo vzťahu k žalovanému 1/ rozhodnutím súdu prvého stupňa bolo porušené jeho základné právo, garantované Ústavou SR, čl. 46 ods. 1, ďalej porušenie Dohody o urovnaní (č.l. 139 - bod 2.4) a vo vzťahu k žalovanému 2/ neboli naplnené predpoklady, vyžadované pre priznanie náhrady škody - ušlého zisku, tak ako to vyžadujú ustanovenia o náhrade škody.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., a to podľa úspechu účastníkov v konaní a priznal ich náhradu úspešným účastníkom, t.j. žalovanému 1/ a 2/.

Trovy konania žalovaného 2/ predstavujú náhradu za zaplatený súdny poplatok za odvolanie vo výške 1 000 000,-- Sk.

Trovy konania žalovaného 1/ predstavujú trovy vzniknuté žalovanému v náhrade zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 1 000 000,-- Sk a trov právneho zastúpenia na súde I. stupňa podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. za 7 právnych úkonov á 500 000,-- Sk (prevzatie a príprava, vyjadrenie sa k žalobe, účasť na pojednávaní 13. februára 2007, 26. februára 2007, 14. mája 2007 - 2 právne úkony, keďže pojednávanie začalo o 13.00 hod. a trvalo do 15.45 hod., 28. mája 2007), 1 úkon právnej pomoci - $\frac{1}{4}$ účasť na pojednávaní 26. marca 2007 a 1 úkon právnej pomoci $\frac{1}{2}$ účasť na pojednávaní 4. júna 2007, podanie odvolania á 500 000,-- Sk, čo spolu predstavuje 4 375 000,-- Sk + 19% DPH (831 250,-- Sk), 9x režijný paušál 178,-- Sk a náhradu cestovného Nitra - Bratislava - Nitra (účasť na pojednávaniach) 6 ciest - 11 350,70,-- Sk, čo celkove predstavuje sumu 6 219 202,70,-- Sk (súdny poplatok 1 000 000,-- Sk, trovy právneho zastúpenia 4 375 000,-- Sk + 831 250,-- Sk DPH, 1 602,-- Sk režijný paušál a cestovné 11 350,70,-- Sk).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 6. novembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.